

Lovforslag nr. L 205. Fremsat den 27. marts 1985 af socialministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Ændring af regler om finansiering)

§ 1

I lov om social bistand, jfr. lovbekendtgørelse nr. 413 af 5. juli 1984, som ændret ved lov nr. 27 af 30. januar 1985 og senest ved § 3 i lov nr. 54 af 20. februar 1985, foretages følgende ændringer:

1. § 133, stk. 1 og 2, affattes således:

»En kommunes udgifter til rådgivning og tilsyn efter afsnit II, til administration i øvrigt samt til dagforanstaltninger for børn og unge efter § 64 og § 69, afholdes endeligt af kommunen.

Stk. 2. Af en kommunes udgifter til bistand efter afsnit III refunderer staten 50 pct.«

2. I § 135 udgår *stk. 3*, og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* Af udgifterne vedrørende ophold i andre institutioner under amtskommunerne end dem, der er nævnt i *stk. 1*, betaler kommunen en takst, der fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter. Taksten skal for personer, der er fyldt 67 år, svare til 100 pct. og for personer under 67 år svare til 50 pct. af udgifterne ved opholdet.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifterne ved ophold i sikrede afdelinger i døgninstitutioner for børn og unge mellem amtskommunerne og kommunerne samt mellem disse indbyrdes.

Stk. 5. For personer, der er fyldt 67 år, afholder kommunen endeligt udgifterne vedrørende:

- 1) Praktisk bistand i hjemmet og hjælpemidler m.v. efter afsnit IV og V.
- 2) Formidlet døgnophold efter § 68.
- 3) Ophold i daghjem og dagcentre efter § 74.
- 4) Ophold i plejehjem og beskyttede boliger efter § 79.

Stk. 6. For personer under 67 år afholder kommunen og amtskommunen hver 50 pct. af de udgifter, der er nævnt i *stk. 5*, og af udgifter vedrørende formidlet døgnophold efter § 66. Har de nævnte personer ophold i de institutioner under kommunerne, der er nævnt i *stk. 5*, betaler amtskommunen en takst, der fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter. Taksten skal svare til 50 pct. af udgifterne ved opholdet.«

3. § 136 affattes således:

»§ 136. For en person med pension efter den sociale pensionslovgivning, som er optaget i en institution, hvor den sociale pension benyttes til betaling for opholdet, udbetaler staten til kommunen et beløb, der svarer til den sociale pensions grundbeløb. Beløbet udbetales fra det tidspunkt, da pensionen benyttes til betaling for opholdet. Beløbet deles mellem de offentlige myndigheder, der afholder udgifterne ved institutionsopholdet.«

4. I § 137 indsættes som 2. *pkt.*:

»Socialministeren kan endvidere fastsætte regler om indsendelse til centrale myndighe-

der af revisionsmateriale også for områder,
hvor der ikke ydes statsrefusion.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1987.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for lovforslaget.

På det sociale område var der tidligere, som også på andre områder, mange forskellige finansieringsregler og refusionsprocenter. Op gennem 1970'erne er der imidlertid på en række af de andre områder sket en omlægning fra statslige refusioner, bundet til de enkelte foranstaltninger, til generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

På det sociale område er der ikke sket en tilsvarende omlægning. Årsagen hertil skal bl.a. søges i, at det dengang ikke var muligt at finde tilstrækkeligt anvendelige kriterier for fordeling af de hidtidige sociale refusioner over de generelle tilskud, uden at der ville opstå uheldige byrdefordelmæssige forskydninger. Derimod er der også på det sociale område – navnlig i forbindelse med bistandslovens gennemførelse – sket en væsentlig forenkling og samordning af finansieringsreglerne, bl.a. ved gennemførelse af ensartede refusionsprocenter.

I december 1980 nedsatte regeringen en arbejdsgruppe til undersøgelse af finansieringsforholdene i den sociale sektor. Arbejdsgruppen fik til opgave at vurdere den gældende finansiering og stille forslag om indretning af finansieringssystemer, der

- 1) fremmer samordning mellem sammenhængende funktioner, herunder hvor disse varetages af forskellige instanser,
- 2) tilskynder til forebyggelse og anden socialpolitisk hensigtsmæssig adfærd og fremmer en bedre ressourceanvendelse,
- 3) fremmer forsøgsordninger med henblik på at tilvejebringe alternative løsningsmuligheder.

Arbejdsgruppens betænkning (nr. 940) om finansieringsforholdene i den sociale sektor blev afgivet i oktober 1981.

Der opstilles i betænkningen tre hovedhensyn ved tilrettelæggelse af finansieringsregler: Ansvarshensynet, neutralitetshensynet og samordningshensynet.

Ansvarshensynet indebærer, at den myndighed, der har ansvaret for, at en opgave løses, også bærer udgiften herved. Dette kunne også kaldes hensynet til omkostningsbevidstheden. Princippet er gennemført for f.eks. sygehuse og sygesikring, hvor udgifterne bæres fuldt ud af amtskommunerne.

Neutralitetshensynet betyder, at den besluttede myndighed bærer samme andel af udgifterne ved alle sammenhængende ydelser og foranstaltninger, den er ansvarlig for. Dette medfører, at udgifterne – set fra denne synsvinkel – afspejler de faktiske omkostninger ved en aktivitet. Herved opnås, at finansieringsreglerne ikke forvrider mulighederne for at vurdere udgifterne i forhold til værdien af en given aktivitet. Et eksempel på dette hensyn er, at kommunerne bærer samme andel (50 pct.) af det offentlige udgifter ved alle ydelser og foranstaltninger under kommunerne på bistandslovens område.

Samordningshensynet giver sig udtryk i, at en myndighed deltager finansielt i konsekvenserne af sine beslutninger, også når disse konsekvenser giver sig udslag i aktiviteter, myndigheder på et andet niveau er ansvarlig for. Et eksempel på samordningshensynet er, at kommunerne også i almindelighed bærer 50 pct. af udgifterne ved amtskommunale foranstaltninger efter bistandsloven.

Neutralitets- og samordningshensynene tager, som de her er beskrevet, sigte på både den tværgående samordning mellem funktioner på samme niveau og på samordningen mellem funktioner på forskellige niveauer. De to hensyn danner derfor tilsammen *det brede neutralitetsbegreb*, man sædvanligvis har arbejdet med.

Neutralitetsbegrebet spillede især en rolle i forbindelse med gennemførelsen af bistandsloven. Det erkendtes her, at alle opgaver ikke hensigtsmæssigt kunne placeres på samme niveau, men at der på den anden side var en så nær og indbyrdes sammenhæng mellem opgaverne, at varetagelsen af opgaverne på det ene niveau var med til at bestemme omfanget af og dermed udgifterne ved det andet niveau's opgaveløsning. Ansvarshensynet

måtte derfor suppleres med det brede neutralitetsbegreb.

Ansvarshensynet blev varetaget ved at lade kommuner og amtskommuner selv afholde mindst 50 pct. af udgifterne til stort set alle de foranstaltninger, de selv varetager.

Neutraliteten (i bred forstand) blev varetaget ved at lade kommunerne finansiere foranstaltningerne med samme andel (50 pct.), uanset om ansvaret for den enkelte foranstaltning er kommunalt eller amtskommunalt.

Der blev derimod ikke etableret en tilsvarende neutralitet på amtskommunalt niveau. Amtskommunerne har hidtil ikke bidraget til finansieringen af kommunale foranstaltninger, men kommunerne har i stedet modtaget refusion fra staten. De kommunale foranstaltninger har derfor været gratis, set fra amtskommunens synsvinkel, selv om de i vidt omfang kan betragtes som alternativer til amtskommunens egne foranstaltninger.

Kommunernes almindelige plejehjem, beskyttede boliger og det kommunale plejehjemsforebyggende arbejde er alternativer til de amtskommunale døgnforanstaltninger for ældre.

De amtskommunale døgninstitutioner, for børn og for voksne handicappede, er alternativer til den kommunale familieplejeordning. Her er der fra 1. januar 1985 tilvejebragt neutralitet, således at udgifterne i alle tilfælde deles mellem kommune og amtskommune, jfr. lov nr. 301 af 6. juni 1984.

Hertil kommer, at forskelle i finansieringsregler kan udgøre hindringer for forsøg og omstillinger, der berører flere foranstaltningstyper.

Det har som led i arbejdet med en finansieringsomlægning været overvejet at inddrage kommunerne i finansieringen af førtidspensionerne. Efter ønske fra de kommunale organisationer foreslås der ikke ændringer på dette område, men spørgsmålet vil blive taget op, hvis der senere viser sig behov herfor.

Gældende regler.

Efter de gældende regler refunderer staten som hovedregel 50 pct. af kommunens udgifter efter bistandsloven. For daginstitutionernes vedkommende gælder dog, at der alene ydes refusion inden for de maksimumsgrænser, der er fastsat af socialministeriet.

En kommune afholder dog selv udgifterne til rådgivning og tilsyn og til administration i øvrigt.

For det amtskommunale institutionsområde gælder som hovedregel, at kommunen og amtskommunen hver afholder 50 pct. af udgifterne.

Tilsvarende gælder fra 1. januar 1985 for udgifterne ved børns og unges døgnophold uden for hjemmet i opholdssteder uden for det amtskommunale institutionsområde og for udgifterne til personer med vidtgående fysisk eller psykisk handicap, som anbringes i pleje eller tilbydes ophold i et bofællesskab.

Amtskommunen afholder selv alle udgifter til rådgivningscentre for børn og unge.

Endelig refunderer staten 75 pct. af udgifterne vedrørende de amtskommunale forsorghjem m.v.

Lovforslagets formål.

Den foreslåede omlægning fra statslige refusioner til bloktilskud vil bidrage til, at kommunerne og amtskommunerne får en større handlefrihed på det sociale område.

Formålet med lovforslaget er i øvrigt at lægge større vægt på ansvarshensynet, således at der opnås større omkostningsbevidsthed, når den ansvarlige myndighed selv afholder omkostningerne ved den enkelte foranstaltning.

Lovforslaget har endvidere til formål at fremme en finansieringsmæssig neutralitet mellem sammenhængende ydelser, således at der åbnes mulighed for et øget samarbejde mellem kommuner og amtskommuner om tilrettelæggelsen af foranstaltninger, der er nært forbundet med hinanden.

Den finansieringsmæssige neutralitet vil understøtte valget af de samfundsøkonomisk bedste løsninger, ligesom en bedre samordning af de sociale tilbud vil give en større sikkerhed for, at borgerne modtager de rigtige ydelser.

Omlægningen af finansieringsreglerne vil endelig bevirke, at der ikke lægges hindringer i vejen for forsøg og omstillinger.

Lovforslaget indebærer ikke indholdsmæssige ændringer i de regler, de gælder for de enkelte ydelser og foranstaltninger.

Lovforslagets indhold.

Den foreslåede ændring af finansieringsreglerne indebærer, at en række sociale udgifter, som i dag afholdes af kommunerne (og amtskommunerne) med refusion fra staten, overgår til fuld kommunal og amtskommunal finansiering.

Forslaget betyder, at der på institutionsområdet indføres en takstbetaling som afløsning af en udgiftsdeling.

Forslaget betyder endvidere, at finansieringen på store områder bliver afhængig af, om der er tale om en ydelse til en person over eller under 67 år.

Denne ordning foreslås for at opnå en hensigtsmæssig afvejning af samordnings- og ansvarshensynene. Da det ikke er muligt at tilgodese begge hensyn, er det valgt at prioritere det hensyn højest, der er vigtigst på det pågældende område.

På det store kommunale plejeområde er det fundet vigtigst at lægge fuld vægt på ansvarsprincippet, dvs. at den ansvarlige myndighed også selv betaler udgifterne ved ydelsen.

For de noget yngre personer er det mere almindeligt, at *institutionstilbuddene* er amtskommunale, mens *servicetilbuddene* er kommunale. Det er derfor fundet vigtigst at give samordningshensynet en større prioritet på et sådant område, hvor den mest hensigtsmæssige samlede løsning afhænger af såvel amtskommunernes som kommunernes indsats. For at få en fast grænse er der valgt en aldersgrænse på 67 år.

Forslaget om en udgiftsdeling ved takster for under 67-årige skal således ses i lyset af,

- at kommunerne ved deres tilrettelæggelse af serviceområdet påvirker udgiftsbehovet på det amtskommunale institutionsområde,
- at amtskommunerne ved deres tilrettelæggelse af institutionstilbuddene påvirker udgiftsbehovet på det kommunale serviceområde.
- at det samlede udgiftsbehov afhænger af samarbejdet mellem de to sektorer.

Dagforanstaltninger for børn og unge (kommunal finansiering).

Efter lovforslaget skal udgifterne til almindelige daginstitutioner og dagpleje afholdes 100 pct. af kommunen.

Med forslaget herom tilgodeses hensynet til omkostningsbevidstheden, idet beslutning og økonomisk ansvar kommer til at ligge hos samme myndighed.

Endvidere bliver finansieringsreglerne neutrale i forhold til et væsentligt tilgrænsende område, nemlig skolevesenets, herunder skolefritidsordningerne, der ligeledes er 100 pct. kommunalt finansieret.

Forslaget betyder endelig bortfald af den arbejdskrævende administration af reglerne om maksimumsgrænser for de refusionsberettigende udgifter til daginstitutioner.

Den nuværende deling mellem amtskommuner og kommuner af udgifterne til de amtskommunale særlige daginstitutioner for børn og unge med vidtgående handicap opretholdes, men refusionsadgangen for amtskommunen foreslås afløst af en takstbetaling, jfr. nedenfor.

Bistand i eget hjem og formidlet døgnophold (delt finansiering).

Det foreslås, at udgifterne inden for dette område opdeles efter aldersgrupper, således at udgiften vedrørende personer, der er fyldt 67 år, afholdes fuldt ud af kommunerne, mens udgifterne vedrørende personer under 67 år deles mellem kommuner og amtskommuner.

For personer, der er fyldt 67 år, afholder kommunen endeligt udgifterne vedrørende bistand i eget hjem (hjemmehjælp, hjælpemidler, boligindretning, støtte til medhjælp og indretning i kollektivboliger, omsorgsarbejde, transportudgifter, hjemmesygepleje (efter indenrigsministeriets lovgivning) og til formidlet døgnophold efter § 68.

For personer under 67 år skal kommunerne og amtskommunerne hver betale 50 pct. af udgifterne til de nævnte kommunale foranstaltninger. Fra 1. januar 1985 betaler amtskommunen allerede 50 pct. af udgifterne ved formidlet døgnophold efter §§ 66 og 68.

Institutioner for ældre m.v., særlige daginstitutioner og døgninstitutioner for børn og unge (takstbetaling).

Som led i finansieringsomlægningen foreslås der indført en ordning med takstbetaling ved følgende kommunale og amtskommunale institutioner:

Kommunale institutioner

- daghjem og dagcentre
- plejehjem og beskyttede boliger.

Amtskommunale institutioner

- revalideringsinstitutioner
- særlige daginstitutioner for børn og unge med vidtgående fysiske eller psykiske handicap
- døgninstitutioner for børn og unge
- svangre- og mødrethjem
- institutioner for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap og særlige plejehjem, herunder fra 1. januar 1986 psykiatriske plejehjem.

Efter ønske fra de kommunale organisationer omfatter finansieringsomlægningen på institutionsområdet ikke forsorghjem m.v., der efter gældende regler drives af amtskommunerne med 75 pct. statsrefusion. Bibeholdelsen af den hidtidige finansiering skal ses i sammenhæng med, at området er under udvikling med hensyn til ændringer i brugergrupperne. Spørgsmålet om en eventuel ændring vedrørende finansiering af forsorghjem vil

blive taget op, hvis der senere viser sig behov herfor.

Den foreslåede finansieringsomlægning på institutionsområdet svarer til omlægningen vedrørende bistand i eget hjem m.v. Der foreslås tilsvarende aldersopdeling, således at udgifterne vedrørende personer, der er fyldt 67 år, i princippet afholdes fuldt ud af kommunerne, mens udgifterne vedrørende personer under 67 år deles mellem kommuner og amtskommuner.

Det foreslås, at betalingen mellem kommune og amtskommune i alle tilfælde sker ved en *takstbetaling*, dækkende 100 pct., henholdsvis 50 pct. af opholdsudgifterne.

Ændringen betyder, at amtskommunerne kommer til at deltage i finansieringen af udgiften ved ophold i de kommunale institutioner for personer under 67 år. For de amtskommunale institutioners vedkommende dækker kommunerne allerede efter de gældende regler 50 pct. af udgifterne. De foreslåede ændringer betyder, at kommunernes refusionsbetaling afløses af en takstbetaling på hele området. Endelig skal kommunerne efter forslaget gennem en takstbetaling dække udgiften fuldt ud ved ophold for personer, der er fyldt 67 år.

Endelig bemærkes, at det forudsættes, at der bliver taget selvstændige lovgivningsinitiativer i tilknytning til dette lovforslag, såfremt det som følge af finansieringsomlægningen på det sociale område anses for hensigtsmæssigt at foretage ændringer inden for andre lovområder. Regeringen overvejer i denne forbindelse, om der vil kunne opnås en mere hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem sygehushæsen og socialektorer, hvis der for de amtskommunale sygehuse ligesom for amtskommunale sociale institutioner indføres kommunal betaling.

Beregning af takster.

Forslaget om at indføre en takstbetaling for anvendelse af institutionspladser er medtaget efter ønske fra de kommunale organisationer. Der ønskes en større budgetsikkerhed ved levering af ydelser fra kommuner og amtskommuner til andre kommuner og amtskommuner. En takstbetaling indebærer, at den driftsansvarlige myndighed overtager risikoen for et budgetmæssigt tab eller en gevinst. Budgetrisikoen vil f.eks. hænge sammen med institutionsbelægning i løbet af regnskabsåret.

Taksterne skal efter forslaget svare til 100 pct., henholdsvis 50 pct. af de budgetterede udgifter. Det forudsættes, at taksterne beregnes for et regnskabsår ad gangen, og at der ikke er adgang til efterregulering.

Taksten forudsættes at afspejle serviceniveauet på den enkelte institution, og må derfor som udgangspunkt beregnes ud fra de budgetterede driftsudgifter for institutionen. Såfremt kommunen/amtskommunen driver flere institutioner af samme type, der tillige er ensartede i visitationsmæssig sammenhæng, vil takstbetalingen kunne beregnes af de gennemsnitlige driftsudgifter for en sådan gruppe af institutioner.

I øvrigt forudsættes takstfastsættelsen at ske på baggrund af et samarbejde i de regionale områder, herunder også med hensyn til spørgsmålet om forfaldstidspunktet for taksternes betaling.

Pensionsbeløbet for pensionister på plejehjem m.v.

Efter de gældende regler beregnes der ikke pension til pensionister på plejehjem. Beløbet tilbageholdes som et led i betalingen for opholdet, dog således at der til pensionisten udbetales et beløb til personlige fornødenheder.

Det foreslås, at der til kommunerne for hver pensionist udbetales et beløb svarende til pensionens grundbeløb, således at der hermed sker en nedbringelse af udgifterne ved opholdet. Det forudsættes, at beløbet deles mellem de offentlige myndigheder, der afholder udgifterne ved institutionsopholdet.

Forsøg efter bistandslovens § 138 b.

Det forudsættes, at de foreslåede finansieringsbestemmelser for de enkelte foranstaltninger kommer til at gælde for de forsøgsordninger, der er godkendt i medfør af bistandslovens § 138 b.

Administrative konsekvenser.

Forslaget påregnes at medføre administrative lettelser i kommunerne.

De centralt fastsatte – og administrativt krævede – maksimumsgrænser for de refusionsberettigede udgifter til daginstitutioner bortfalder.

Arbejdet med de statslige refusioner – beregning, udbetaling, kontrol – afløses af nye og ændrede betalingsordninger mellem kommuner og amtskommuner. De nye betalinger vedrører navnlig amtskommunal medfinansiering af de kommunale foranstaltninger for personer under 67 år. Hertil kommer, at udgifterne skal opdeles på aldersgrupperne under 67 år og ældre. Dette forudsættes at ske ud fra enkle fordelingsregler i de tilfælde, hvor en ydelse benyttes af personer fra begge aldersgrupper.

Endvidere indføres der en ordning med takstbetaling inden for det kommunale og amtskommunale institutionsområde.

Økonomiske konsekvenser.

Da der som nævnt ikke sker indholdsmæssige ændringer i reglerne for de enkelte ydelser og foranstaltninger, indebærer forslaget ikke i sig selv udgiftsmæssige ændringer, men derimod at de enkelte udgifter fordeles på en anden måde mellem de offentlige kasser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

De gældende bestemmelser om finansiering af en kommunes udgifter til rådgivning og tilsyn efter afsnit II og til administration i øvrigt opretholdes, dvs. at disse udgifter afholdes endeligt af kommunen.

Det foreslås, at finansieringen af udgifterne til den formidlede dagpleje og daginstitutioner, jfr. bistandslovens §§ 64 og 69, omlægges således, at også disse udgifter i fremtiden afholdes endeligt af kommunen.

Derimod opretholdes de gældende finansieringsregler vedrørende udgifterne til kontanthjælp efter bistandslovens afsnit III. Det samme gælder den tilsvarende finansiering af udgifterne til advokatbistand til forældre i forbindelse med sager om hjælpeforanstaltninger uden samtykke, jfr. i øvrigt bemærkningerne til lovforslag vedrørende ændringen i bistandslovens § 125, som blev gennemført ved lov nr. 130 af 31. marts 1982.

Til nr. 2.

Reglerne i stk. 3 vedrører finansieringen af ophold i følgende amtskommunale institutioner: revalideringsinstitutioner, særlige daginstitutioner for børn og unge med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, døgninstitutioner for børn og unge, svangre- og mødre hjem, institutioner for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap og særlige plejehjem.

Efter forslaget skal kommunen afholde 50 pct. af amtskommunens udgifter ved ophold i de nævnte institutioner for personer under 67 år ligesom efter de gældende regler. Den nuværende refusionsbetaling skal efter forslaget erstattes af en takstbetaling. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger.

For personer, der er fyldt 67 år, foreslås det, at kommunen skal afholde udgiften fuldt ud. Her foreslås ligeledes en takstbetaling.

Stk. 4 svarer til den gældende bestemmelse i § 135, stk. 3, andet led. Bemyndigelsen er udnyttet ved socialministeriets bekendtgørelse nr. 414 af 5. juli 1984 om fordeling mellem amtskommunerne og kommunerne af udgifterne ved ophold i sikrede afdelinger i døgninstitutioner for børn og unge.

Reglerne i stk. 5 og 6 vedrører finansieringen af følgende områder:

- Praktisk bistand i hjemmet og hjælpemidler m.v. efter afsnit IV og V.
- Formidlet døgnophold efter §§ 66 og 68.
- Ophold i daghjem og dagcentre efter § 74.
- Ophold i plejehjem og beskyttede boliger efter § 79.

Reglerne bygger på det princip, at kommunen endeligt afholder udgifterne ved disse foranstaltninger for personer, der er fyldt 67 år, mens amtskommunen og kommunen hver afholder 50 pct. af udgifterne, når det drejer sig om personer under 67 år.

For personer under 67 år med ophold i daghjem, dagcentre, plejehjem og beskyttede boliger foreslås det, at amtskommunen gennem takstbetaling dækker 50 pct. af opholdsudgifterne.

Til nr. 3.

De folke- og førtidspensionsbeløb, der anses for pensionisternes betaling for ophold i institution, er – som det fremgår af gældende lovs § 136, stk. 2 – ikke hidtil indgået i beregningen af udgifterne vedrørende opholdet. Det foreslås nu, at staten for folke- og førtidspensionister, som er optaget i en institution, hvor den sociale pension benyttes til betaling for opholdet, til kommunen udbetaler et beløb, der svarer til den sociale pensions (fulde) grundbeløb. Der udbetales et beløb svarende til fuldt grundbeløb uanset de konkrete forhold for den enkelte pensionist, herunder om den pågældende efter den sociale pensionslovgivning som udgangspunkt ville være berettiget til fuldt grundbeløb.

Beløbet udbetales af staten til kommunerne til nedbringelse af udgifterne i forbindelse med institutionsopholdet. Heri ligger, at der skal ske en fordeling af beløbet mellem de offentlige myndigheder, der bærer udgifterne i forbindelse med opholdet.

Til nr. 4.

Socialministeren har som hidtil hjemmel til at fastsætte sædvanlige regler om fremgangsmåden vedrørende refusion og regnskab samt revision inden for områder med procentrefusion fra staten.

På de områder, hvor staten ikke yder refusion, vil der fortsat ikke blive tale om, at centrale myndigheder som led i en revision skal gennemgå og tage stilling til de pågældende afsnit i revisionsberetningerne og kommunalbestyrelsens besvarelse af revisionens antegnelser. Men det findes hensigtsmæssigt, at socialministeren har hjemmel til at fastsætte regler om indsendelse til centrale myndigheder også af de revisionsberetninger m.m., der vedrører områder – såvel kommunale som amtskommunale – hvor der ikke ydes procentrefusion fra staten.

Dette vil ske med henblik på, at de centrale myndigheder også på disse områder får mulighed

for at følge udviklingen, herunder med hensyn til, hvorledes de enkelte bestemmelser udnyttes. Ud fra revisionsberetningerne og kommunalbestyrelsens besvarelser vil behovet for eventuelle ændringer, ideudveksling eller vejledninger kunne blive belyst.

Det bemærkes i denne forbindelse, at forslaget ikke bevirker ændring af den hjemmel, som de centrale tilsynsmyndigheder ifølge gældende regler har til at træffe afgørelse om, hvorvidt en udgift efter loven berettiger til krav på (delvis) betaling mellem kommuner og amtskommuner.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1987, idet det herved forudsættes, at amtskommunerne og kommunerne får rimelig tid til at forberede finansieringsomlægningen.

Bilag til f.t.l. vedr. social bistand

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 133, stk. 1 og 2, affattes således:

»En kommunes udgifter til rådgivning og tilsyn efter afsnit II, til administration i øvrigt samt til dagforanstaltninger for børn og unge efter § 64 og § 69, afholdes endeligt af kommunen.

Stk. 2. Af en kommunes udgifter til bistand efter afsnit III refunderer staten 50 pct.«

§ 133. Af en kommunes udgifter til bistand efter denne lov refunderer staten 50 pct.

Stk. 2. En kommunes udgifter til rådgivning og tilsyn efter afsnit II og til administration i øvrigt afholdes endeligt af kommunen.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler for afholdelse af udgifter til lægeerklæringer m.v. efter § 17.

2. I § 135 udgår stk. 3, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Af udgifterne vedrørende ophold i andre institutioner under amtskommunerne end dem, der er nævnt i stk. 1, betaler kommunen en takst, der fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter. Taksten skal for personer, der er fyldt 67 år, svare til 100 pct. og for personer under 67 år svare til 50 pct. af udgifterne ved opholdet.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifterne ved ophold i sikrede afdelinger i døgninstitutioner for børn og unge mellem amtskommunerne og kommunerne samt mellem disse indbyrdes.

Stk. 5. For personer, der er fyldt 67 år, afholder kommunen endeligt udgifterne vedrørende:

1) Praktisk bistand i hjemmet og hjælpemidler m.v. efter afsnit IV og V.

2) Formidlet døgnophold efter § 68.

3) Ophold i daghjem og dagcentre efter § 74.

4) Ophold i plejehjem og beskyttede boliger efter § 79.

Stk. 6. For personer under 67 år afholder kommunen og amtskommunen hver 50 pct. af de udgifter, der er nævnt i stk. 5, og af udgifter vedrørende formidlet døgnophold efter § 66. Har de nævnte personer ophold i de institutioner under kommunerne, der er nævnt i stk. 5, betaler amtskommunen en takst, der fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af institutionernes budgetter. Taksten skal svare til 50 pct. af udgifterne ved opholdet.«

§ 135. Staten refunderer 75 pct. af amtskommunens udgifter vedrørende forsorgshjem m.v., jfr. §§ 105–111. Socialministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende en institution, der er beregnet til midlertidigt opholdssted for hjemløse, i særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten.

Stk. 2. Udgifterne vedrørende de i § 87 nævnte rådgivningscentre samt ved rådgivning og vejledning, som påhviler en amtskommunes socialcenter, afholdes endeligt af amtskommunen. For specialrådgivning, som udøves af institutioner, der varetager lands- og landsdelsdækkende funktioner, og for den virksomhed, der er nævnt i § 58 a, kan socialministeren fastsætte særlige regler om fordelingen af udgifterne mellem amtskommunerne.

Stk. 3. Af udgifterne vedrørende ophold på andre institutioner under amtskommunerne og vedrørende ophold uden for hjemmet efter §§ 66–68 afholder pågældendes opholdskommune 50 pct., medens resten afholdes af amtskommunen. Socialministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifterne ved ophold i sikrede afdelinger i døgninstitutioner for børn og unge mellem amtskommunerne.

nerne og kommunerne samt mellem disse indbyrdes.

3. § 136 affattes således:

»§ 136. For en person med pension efter den sociale pensionslovgivning, som er optaget i en institution, hvor den sociale pension benyttes til betaling for opholdet, udbetaler staten til kommunen et beløb, der svarer til den sociale pensions grundbeløb. Beløbet udbetales fra det tidspunkt, da pensionen benyttes til betaling for opholdet. Beløbet deles mellem de offentlige myndigheder, der afholder udgifterne ved institutionsopholdet.«.

§ 136. Udgifterne vedrørende ophold på de øvrige institutioner, der er omhandlet i loven, afholdes af pågældendes opholdskom-

mune og refunderes efter reglen i § 133, stk. 1.

Stk. 2. I udgifterne fradrages ikke de folke- og førtidspensionsbeløb, der anses for pensionisternes betaling for ophold på institutionerne.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter et maksimumsbeløb for størrelsen af de udgifter, hvoraf statens tilskud efter stk. 1 beregnes.

4. I § 137 indsættes som 2. pkt.:

»Socialministeren kan endvidere fastsætte regler om indsendelse til centrale myndigheder af revisionsmateriale også for områder, hvor der ikke ydes statsrefusion.«.

§ 137. Socialministeren fastsætter regler for anvisning og refusion, regnskabsaflægelse og revision.